

ବିଜ୍ଞାନ-ଆଦି ସ୍ୱାଧୀନତା

ବୈଜ୍ଞାନିକ
ସ୍ୱାଧୀନତା

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯାକଜେନ୍‌ବର୍ଗ୍

ଶ୍ରୀ ଦେବକାନ୍ତ ମିଶ୍ର ଏମ୍. ଏସ୍‌ସି.
ଅଧ୍ୟାପକ, ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ

ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି

ବାଲୁବଜାର, କଟକ-୨

ଭୂଗର୍ଭ ସମ୍ବରଣ—ଜାନୁୟାରୀ, ୧୯୮୮

© ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ, କଟକ-୨

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୪-୦୦
(ବିନଷ୍ଟି ପୃଷ୍ଠାବଦ୍ଧ)

ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବାଙ୍କାବଜାର, କଟକ-୨ଙ୍କ ତରଫରୁ
ଏନ୍. ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଝେସ୍,
ପିଠାପୁର, କଟକ-୧ ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ପରମାତ୍ମାର ଗଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣାରେ ମନୋନବବଣ କରି ଜର୍ମାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ତଥ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ବୌଦ୍ଧିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା । ନିଉକ୍ଲିଆର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ତଥା ପାରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକକୁ ବିଚକ୍ଷଣ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ; ଏଥିପାଇଁ ସେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସାଧନ କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି, ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ତଥା ଅବନଶ୍ଚର ପ୍ରତିଭାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା । ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତକୁ ତାଙ୍କ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଅବଦାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନ୍ୟତମ । କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସାଧନ-କଳ୍ପ ଏପରି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ସେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ବୌଦ୍ଧିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚତୁର୍ଥ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ମସ୍ତିଷ୍କ ଆଲୋଚନକାରୀ ଆବିଷ୍କାର ଯୋଗୁଁ ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତା ରୂପେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବାଲ୍ୟଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା—

୧୯୦୧ ମସିହା ଉପେନ୍ଦ୍ରର ମାସ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ଓରୁନ୍‌ବର୍ଗଠାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ପିତା ଓଁରନବର୍ଗରେ ଇତିହାସ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସୁଶିକ୍ଷିତ ପିତା ନିଜ ସନ୍ତାନର ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପାଇଁ ସମ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଦୌ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରି ନ ଥିଲେ । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅସାଧାରଣ ପାରଙ୍ଗମତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରି ଦେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଶୁଭ୍ରକାଂକ୍ଷୀ ପ୍ରିୟଜନମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ପିତାଙ୍କ ପରି କଳା ବିଭାଗରେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଣେ ଗଣିତଜ୍ଞ ବା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିବେ । ସତକୁ ସତ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ କୃତ୍ତିଭବତୁଳ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ କରିବା ପରେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନକୁ ନିଜର ଆରାଧ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରୂପେ ବାଛି ନେଇଥିଲେ । ସେ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ମ୍ୟୁନିଚ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ବ୍ରିଟିଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆରନୋଲ୍ଡ୍ ସମରଫେଲ୍ଡ୍ ମ୍ୟୁନିଚ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ପ୍ରଫେସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସମରଫେଲ୍ଡ୍‌ଙ୍କ ଚତୁ୍ରାବଧାନରେ ଗବେଷଣା ତଳାଇ ତଥା ‘ଟରବୁଲେନ୍ସ’ ଶୀର୍ଷକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ସନ୍ଦର୍ଭ ରଚନା କରି ସେ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ପି. ଏଚ୍ ଡି. ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଥିବାପରେ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ସିଧାସଳଖ ଅଧ୍ୟାପକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ସୁଦକ୍ଷ ଗବେଷକ ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାପାଇଁ କର୍ମ-ଚତୁର୍ପର ହେଲେ । ତାଙ୍କୁ ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀର ଦୁଇଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗବେଷଣା ତଳାଇବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଗୋଟିନ୍‌ଜେନ ବିଶ୍ୱ-
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଗବେଷଣାତ୍ମକ
କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲଭ କରିଥିଲା ଏବଂ ସଶସ୍ତ୍ରୀ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ମ୍ୟାକ୍‌ସବର୍ନ୍ ସେଠାକାର ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ । ହାଇଜେନବର୍ଗ
ସର୍ବପ୍ରଥମେ ୧୯୨୪ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସହକାରୀ ଗବେଷକ
ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ମାସପାଇଁ ରହିବା
ପରେ ସେ ନିଏଲ୍‌ସ୍ ବୋହର୍‌ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଧବେଷଣା ଚଳାଇବା
ପାଇଁ ଡେନ୍‌ମାର୍କର ରାଜଧାନୀ କୋପେନ ହେଗେନ୍‌କୁ ଚାଲିଗଲେ ।
୧୯୨୪ ମସିହା ଠାରୁ ତିନିବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ କୋପେନହେଗେନ୍‌ସ୍ଥିତ
‘ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ୍ ଥିଓରେଟିକାଲ୍ ଫିଜିକ୍ସ’ ଠାରେ ବୋହର୍‌ଙ୍କ
ସହଯୋଗିତାରେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେ
ଗବେଷକ ଜୀବନ ବିତାଉଥିବାର ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଭିତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୨୫
ମସିହା ଶେଷ ହେବାବେଳକୁ, କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ
କୌଶଳ’ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ବିଚକ୍ଷଣ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ଆବିଷ୍କାର
କଲେ । ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତକୁ ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଦାନ ।

**କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକୀର ସମ୍ବନ୍ଧି ପଥରେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ
ପଦ୍ଧତିର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା—**

କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ତଥା ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅବଦାନ
‘ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ ପଦ୍ଧତି’ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନଚକ୍ର
ଦୃଷ୍ଟିକାଣ୍ଡରୁ ପ୍ରଥମେ କିଛି ପୂର୍ବାଭାସ ଯୋଗାଇ ଦେବା

ସମିଚୀନ ବୋଧ ହେଉଛି । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଶେଷ ହୋଇ ଆସିବା ବେଳକୁ ଜନସାଧାରଣ ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଗଭୀର ଆସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ବଳରେ ସେମାନେ ଯେ କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ ରୂପରେଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିପାରିବେ । ଏ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିଭ୍ରାତ ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣା ବହୁବିଧ ବସ୍ତୁର ଗତିଶୀଳତା ସମ୍ପର୍କିତ ଯାଦୃଶ୍ୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତଥା ବସ୍ତୁ ଓ ବହୁବିଧ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତଃସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଭବିଷ୍ୟତ ପରିଣତି ପ୍ରଭୃତି ଯାଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଜ୍ଞାନାନ୍ତରୀ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଅବଲମ୍ବନରେ ସଠିକ ହିସାବ ଚଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟର ଅଂଶ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ପାଇପାରିବା । ମହାମତି ଲୁପ୍ତାଦୃଶ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ମୃତ୍ୟୁରୂପେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ କଣିକାର ଅବସ୍ଥିତି ଓ ବେଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନ ଆମର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଯାଏ, ତାହା-ହେଲେ ଆମେ ବିଶ୍ୱର ଅଂଶ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ହିସାବ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ ତଥ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିପାରିବା ।

ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ ତତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧେ ସାଧନ କରାଯିବାର ପରିଣତି ସ୍ୱରୂପ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲିଖିତ ଦମ୍ଭୋକ୍ତିର ଅସାରତା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଗଲା । କ୍ୱାଣ୍ଟମ ତତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମହାମତି ପ୍ଲାଙ୍କ୍ କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତୁର ଶକ୍ତି ବିକିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଠିକ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ଯୋଗାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇ ପ୍ରକୃତିର ଗୋଟିଏ ମୌଳିକ

ସତ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କଲେ । ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦେଲେ ଯେ କୃଷ୍ଣବସ୍ତ୍ର ନିଜଠାରୁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ କରେ ନାହିଁ । ବିକାଶିତ ଶକ୍ତିର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରକୃତିକୁ ସେ ‘ଶକ୍ତିକ୍ୱାଣ୍ଟା’ ବା ‘ଶକ୍ତି ପ୍ରତିଆ’ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ‘ଶକ୍ତିକ୍ୱାଣ୍ଟା’ର ଶକ୍ତି ବିକିରଣର କମ୍ପନଦ୍ୱାରା ସମାନ୍ତ୍ରାଣୀ ହୁଏ । ଏପରି ଏକ ଅଭିନବ ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସମସାମୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରିଦେଲା, କାରଣ ବିକିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ଚିନ୍ତାଚରଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ମୂଳରେ ଏହା କୁଠାବଦ୍ଧ କଲା । ମାତ୍ର ଆଲବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍ ‘ପ୍ରକାଶବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଭାବ’ ସମ୍ପର୍କରେ ଓ ନିଏଲ୍ସ୍ ବୋହର୍ ଉଦ୍ଭାବନ ପରମାଣୁର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଆଶ୍ରୟ କରି ସଠିକ୍ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ପରେ ସମସାମୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱର ମହତ୍ତ୍ୱାୟତା ଉପଲବ୍ଧ କଲେ । କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଫୁଟୁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱର ଆବିଷ୍କାର ତଥା ତାର ବିଚକ୍ଷଣ ପ୍ରୟୋଗ ଯୋଗୁ ଏହି କୌତୁହଳୋଦୀପକ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଆମର ହସ୍ତଗତ ହେଲା । ଏଣିକି ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନମାନେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଗଭୀର ଆସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରି ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଭବିଷ୍ୟତ ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ କଲେ ଏକନିଷ୍ଠ ସାଧନା ତଳାଇଲେ ।

କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତର୍ଯ୍ୟା ଯେଉଁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଭୁଲ ରୂପେ ବିଚାର କରାଯାଉଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାଗଲା ଯେ ଚିନ୍ତାଧାରାବିଜ୍ଞାନମାନେ ଗଭୀର ଅନୁବୋଧ ତଥା

ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଆନୁଭବିକ ନିୟମକୁ ଯେଉଁ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକର ଅବଲମ୍ବନରେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସହ ଏଗୁଡ଼ିକର ଭାବଗତ ସାମ୍ୟ ଆଦୌ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତିର ବସ୍ତୁବିଧି ବିବିଧ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଏ ଅଭିନବ କୃଷ୍ଣମ୍ବାଦ ଅବଲମ୍ବନରେ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଆଦାୟ କରାଯିବା ସମ୍ଭବ ହେବାରୁ ଏବଂ ବିନକୁ ବିନ ଏହାର ଉପଯୋଗ ହେତୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସୀମା ବାହାରେ ହେଉଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବାରୁ, କୃଷ୍ଣମ୍ବାଦ ଅବଲମ୍ବନରେ ଅସମାଧିତ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅନୁଶୀଳନ ପଦ୍ଧତିର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ସଫୁର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବଦଳାଇ ଦେବାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହେଲା ଯେ ଏ ବିଷୟିକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ଗାଣିତିକ ଭାଷା ଓ ସଙ୍କେତର ରୂପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଧରଣରେ ହେବ ।

ଏ ରୂପ ଖାନ୍ତକାଶ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟରେ ଉପଲବ୍ଧ କଲେ ଯେ ବସ୍ତୁର କୃଷ୍ଣମ୍ବାଦ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ଚାରାଚରତ ନିଉଟନୀୟ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଅବଲମ୍ବନରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣମ୍ବାଦ ପ୍ରକୃତିର ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ ହେଉନାହିଁ । କୌଣସି ଏକ ମୌଳିକ ବସ୍ତୁ କଣିକାର ଭୌତିକ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବାବେଳେ ସେ ତାର କାକ୍ଷିକ ଗତି, ବକ୍ଷ ଉପରେ ତାର ଅବସ୍ଥିତି, ତାର ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରଭୃତି ହିସାବକୁ ନେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି କଲେ । ଯଦିଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଭଳି ଗୋଟିଏ କଣିକା ନିଉଟନୀୟ ଚଳୁଥିବାରେ

ଦୁରୁଥବା ଅବସ୍ଥାରେ ତାର ଉଲ୍ଲିଖିତ ପ୍ରକୃତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାପ ନେବା ବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରିବା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେ ସମସ୍ୟାମୟେକ ବୌଦ୍ଧାନିକମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ଚିନ୍ତାକ୍ତି ବନିମୟରେ ଏ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତଥ୍ୟ ଅଭିନବ ଗାଣିତିକ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ଚଳାଇଲେ ।

ସେତେବେଳକୁ ବୋହରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଜାନ ପରମାଣୁର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଆବିଷ୍କାର ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲଭ କରିଥିଲା । ବୋହରଙ୍କ ମହମାୟୁ ତତ୍ତ୍ୱଟି ଉଦ୍‌ଜାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣାଳୀରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ଯେ କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣରେଖାର ଉତ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଥିଲା । ହାଇଜେନବର୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣରେଖାଗୁଡ଼ିକର ଖବ୍ରତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେଲେ । ସେ ଗୋଟିଏ ବିଚକ୍ଷଣ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନରେ ବସ୍ତୁକର୍ମିକାଗୁଡ଼ିକର ଗତି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ର ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ଏ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତିକୁ ‘ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ୍ ବାଜଗଣିତ’ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଉଛି । ସେ ଧୁରୁଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇଯାଏ, ତାହାହେଲେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ସୁପରଗୁଡ଼ିକ ନିଉଟନୀୟ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଅବଲମ୍ବନରେ ମିଳୁଥିବା ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ର ସହ ପ୍ରାୟତଃ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ଏପରିଭାବରେ ସେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଓ ପୂର୍ବ ପରିଚିତ ନିଉଟନୀୟ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ମଧ୍ୟରେ ସୀମାରେଖା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିଲେ । ଇତ୍ୟାଦିରେ

ଦେବଗୁଲି ଓ ସ୍ତ୍ରୀପିଞ୍ଜର ନାମକ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣ ଚିନ୍ତାନାୟକ
 ବସୁର କାଶ୍ୟପ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ଆବିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ
 ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଥିଲେ । ହାଇଜେନ୍-
 ବର୍ଗଙ୍କ ମାଟ୍ରିକ୍ସ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଉଦ୍ଭବିତ ହେବାର ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ
 ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଭବିତ “ତରଙ୍ଗ ଯାନ୍ତ୍ରିକା” ଶୀର୍ଷକ ଚତୁର୍ଥର
 ପରିସଂଧାନାଶ୍ରୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରି ଏହାର ସମ୍ୟକ
 ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ପାରିଲେ । ସେମାନେ ବସୁ ତରଙ୍ଗ ଶୀର୍ଷକ
 ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅବଲମ୍ବନରେ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ଚତୁ-
 ଘ୍ନିତରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ଶେଖିଳିତାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିର ତରଙ୍ଗ
 (ସ୍ଟେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍‌ୱେଭ୍) ରୂପ ଚିତ୍ରଣ କଲେ । ତାର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
 କୌଣସି ତଥ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତରଙ୍ଗ-ସମୀକରଣରେ
 (ସ୍ଟେଣ୍ଡିଙ୍ଗ୍‌ୱେଭ୍‌ସନ) ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଇ ଦେଲେ ।
 ସ୍ତ୍ରୀପିଞ୍ଜରଙ୍କ ତରଙ୍ଗ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଅବଲମ୍ବନରେ ବୋହରଙ୍କ
 ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଣୀତ ଉଦ୍ଦାନ ପରମାଣୁର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ତଥା ଗଠନ
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚତୁର୍ଥକୁ ଆହୁର ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ପରିବେଷଣ
 କରାଯିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା । ଏ ବିଚାରଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ
 ଜାଣିପାରିଲୁ ଯେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ବା ଚନ୍ଦ୍ରରୂପ କୌଣସି ଗୋଟିଏ
 କ୍ଷୁଦ୍ରାତ୍ମ ସ୍ଫୁଟ ବସ୍ତୁକଣିକାର ଅବସ୍ଥିତି, ଶକ୍ତି ବା ସଂବେଗ
 ସମ୍ପର୍କରେ ଏକାନ୍ତ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବା କଦାପି ସମ୍ଭବ
 ନୁହେଁ । ମ୍ୟାକ୍‌ସ୍‌ବର୍ଡଙ୍କ ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ତରଙ୍ଗ
 ସମୀକରଣର ସମାଧାନ କରାଯିବା ପରେ ତାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରହ୍ୟ ତଥ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ସ୍ତେର କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଏକାବେଳକେ ଦୁଇପ୍ରକାର ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଉଦ୍ଭାବିତ ହେବାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସମସାମୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବଡ଼ ଅଡ଼ୁଆରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଓ ଚରଙ୍ଗ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟିକୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ? ଅବଶ୍ୟ ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଅତିଶୀଘ୍ର ମିଳିଗଲା । ଉନ୍ ନିଉମାନ୍ ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାନାୟକମାନେ ରୂପାନ୍ତରଣର ଚତୁର୍ଥ (Transformation theory) ଅବଲମ୍ବନରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଲେ ଯେ ଉଭୟ ପ୍ରକାର ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ ଭାବଗତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଶ୍ରୀ ସ୍ଥିତିକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମେ ଏ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରୁ ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ପାରିବା । ଏଣିକି ପାରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, ନିଉକ୍ଲିଅର୍ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜଣିକା ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ କଲେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଅବଲମ୍ବନରେ ସ୍ଥିତିକରଣ ଯୋଗାଇଦେବାର ପଥ ସୁଗମ ହୋଇଗଲା ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନମାନେ ଉଭୟ ଯାନ୍ତ୍ରିକାକୁ ବିଚକ୍ଷଣ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବହୁ ଅସମାଧିତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଜ୍ଞାତ ବହୁବିଧ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଯୋଗାଇ ପାରିଲେ । ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନର ଏ ରୂପ ସମୃଦ୍ଧି ଅଭିହିତାତ୍ମକ ଗବେଷଣାର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ପାଇଁ ଉପାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିଲା । ଏହାର ପରିଣତ ସ୍ୱରୂପ ପାରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ କରାଗଲା, ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସରେ ତାର ପଟ୍ଟାନ୍ତର ନାହିଁ । ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗଙ୍କୁ ‘ଅନନ୍ତରାତ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ’ର

ଉଦ୍ଭାବକ ରୂପେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ, ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ତଥା ଦାର୍ଶନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମ ଗତାନୁଗତିକ ଚିନ୍ତା-ଧାରାକୁ ଓଲଟ ପାଲଟ କରି ଦେଇଛି । ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥ୍ୟ ‘ମାଟ୍ରିକ୍ସ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା’ ପାରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ପଥରେ ଗୋଟିଏ ମାଇଲଖୁଣ୍ଟ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇଛି । କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକାର ଏହି ସମୁଦ୍ଧିକ ଅଧ୍ୟାୟ ବହୁବିଧ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ହାତବ ରସାୟନରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଛି ।

ମାଟ୍ରିକ୍ସ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକାଟିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଦେବା ପରେ ଏବଂ ସମସାମୟିକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାର ସମ୍ୟକ ମୂଲ୍ୟାୟନ ହୋଇଯିବା ପରେ, ହାଇଜେନବର୍ଗ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ ଜଣେ ସୁଖ୍ୟାତିସଂପନ୍ନ ପ୍ରତିଭାବନ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ । ବୋହରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗବେଷଣା ଶେଷ କରି ସ୍ୱଦେଶକୁ ଫେରିବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କ ଓଜସ୍ବିମା ପ୍ରତିଭାର ସୁରଭି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ବିକଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଲିପ୍ଜିଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଫେସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି

ବୋହରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟିତ ପ୍ରକାରେ ଗବେଷଣାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସାମାନ୍ୟ ସାଫଲ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସ୍ୱଦେଶକୁ ବାହାରିବା ପରେ ମାତ୍ର ୨୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହାଇଜେନ୍ ବର୍ଗଙ୍କୁ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲିପ୍ଜିଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଗଲା । ୧୯୨୭ ମସିହାଠାରୁ ୧୯୪୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦର୍ଦ୍ଧ ୧୧ ବର୍ଷ କାଳ ସେ

ଏହି ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହି ଅଧ୍ୟାପନା ତଥା ଗବେଷଣାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜ କର୍ମକୁଶଳତାର ପରିଚିତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ୧୯୨୭ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆବିଷ୍କାର ଅନିଷ୍ଠିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ (ଅନ୍-ସର୍ଟନଟି ପ୍ରିନ୍-ସିପ୍ଲ୍) ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କଲ ।

ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ସମକାଳୀନଭାବରେ ଦୁଇଟି ବିସ୍ତୃତ ସଂଯୁଗ୍ମୀ (କାନୋଲିକାଲ୍ କନ୍-ଜୁଗେଟ୍) ଗଣି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଠିକ୍ ମାପ ନିରୂପଣ କରିବା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅବସ୍ଥିତି ଓ ସମ୍ବେଗ ବା ମୋମେଣ୍ଟମ୍ (ବସ୍ତୁ ଓ ବେଗ)ର ଗୁଣଫଳ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଓ ସମୟ ପ୍ରଭୃତି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିସ୍ତୃତ ସଂଯୁଗ୍ମୀ ଗଣି । ଅର୍ଥାତ୍, ତାଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁ କଣିକାର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ଆମେ ଯେତେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମାପି ପାରିବା, ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ତାର ସମ୍ବେଗ ମାପିଲେ ସମ୍ବେଗର ମାପରେ ସେତେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଅନିଷ୍ଠିତତା ବା ଫୁଟି ଚଢ଼ିଯିବ; ଉତ୍ତୟ ଅବସ୍ଥିତି ଓ ସମ୍ବେଗର ମାପ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ କଦାପି ଏକାନ୍ତ ସଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ ଯାନ୍ତ୍ରିକୀ ଅବଲମ୍ବନରେ ହିସାବ ଚଳାଇ ସେ ଦର୍ଶାଇଦେଲେ ଯେ ଉତ୍ତୟ ଅବସ୍ଥିତି ଓ ସମ୍ବେଗର ମାପରେ ରହିଥିବା ଅନିଷ୍ଠିତତାର ଗୁଣଫଳ ଫ୍ଲାଙ୍କ୍ — ଧ୍ରୁବାଙ୍କ ସହ ସମାନ ବା ତାଠାରୁ ଅଧିକ ହେବ । ସେ ଗୋଟିଏ ଅଭିହିତା ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅବଲମ୍ବନରେ ଏ ବିଷୟଟିକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ଅଭିହିତା ଅବଶ୍ୟ ପଶ୍ଚିମାଗାରରେ ଚଳାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; ମାତ୍ର ଏ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ଧାରଣା ପାଇପାରିବା କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ । ମନେକରାଯାଉ ଯେ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଅଶୃଙ୍ଖଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିର ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ କଣିକାର ଅବସ୍ଥିତିକୁ

ଏକାନ୍ତ ସଠିକ ଶ୍ରବଣେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛି । ଏହି ମାତ୍ର ନେବାପାଇଁ
 ଆମକୁ ଅଞ୍ଜବ ସ୍ବପ୍ନକୃତ ତରଙ୍ଗ-ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ
 କମ୍ପନଦ୍ବାରାୟୁକ୍ତ, କୌଣସି ବଦ୍ୟ-ବିନ୍ୟାସ ରଖିର ସାହାଯ୍ୟ
 ନେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଏ ରଖିର ଆପତନ ଓ ପ୍ରତିଫଳନ ଯୋଗୁଁ ହିଁ
 ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଟିର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ଆମେ ମାପିପାରୁଛୁ । ମାତ୍ର ସେ
 ସ୍ବରୂପଦେଲେ ଯେ ଯେଉଁ ରଖିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ଆମେ ଏ
 ପ୍ରକାର ମାପ ନେଇ ପାରୁଛୁ, ତାର ପ୍ରଭାବ ଯେଉଁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର
 ଭୌତିକ ପ୍ରକୃତି ବଦଳିଯାଉଛି । ଅତ୍ୟୁକ୍ତ କମ୍ପନଦ୍ବାରାୟୁକ୍ତ
 ରଖିଧାରୀତ ପୋଟନ୍‌ କଣିକା ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ ଫେ ଫେ ତ
 ଘଟାଇବା ଫଳରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ତଥା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ସ୍ଥିତିବିଶ୍ଳେଷଣେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଛି ।
 ଫେ ଫେ ଫଳରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ଟି ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଦୂଷ୍ଟମିବା
 ସ୍ବାଭାବିକ ବୋଧ ହେଉନାହିଁ କି ? ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନେବା
 ଦ୍ବାରା ଆମେ ସ୍ଥିତିର ସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
 ଘଟାଉଛୁ, ତାହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାକୁ କେବେ ରୋକି ହେବ ନାହିଁ ।
 ଏହା ପ୍ରକୃତିର ଗୋଟିଏ ନିୟମ ।

ନିଉଟନୀୟ ଯାନ୍ତ୍ରିକା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭ୍ୟାସ ମନୁଷ୍ୟ
 ବିଚାରିଥିଲା ଯେ ବସ୍ତୁର ଯେ କୌଣସି ଭୌତିକ ପ୍ରକୃତିର
 (ଅର୍ଥାତ୍, ଅବସ୍ଥିତି, ବେଗ, ସଂକ୍ଷେପ ପ୍ରଭୃତି) ମୂଳ ଏକାନ୍ତ
 ସଠିକ ଶ୍ରବଣେ ନିରୂପଣ କରାଯାଇ ପାରିବ । ମାତ୍ର ହାଇଜେନ୍-
 ବର୍ଗଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ତା ବିରୋଧରେ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଅସାରତା ପ୍ରତି-
 ପାଦନ କରି ପାରିଲା । ଅବଶ୍ୟ, ଆମେ ଜାଣି ପାରିଲୁ ଯେ ନିତ୍ୟ
 ନୌମିତିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ସମୟରେ ଆମେ ଯେଉଁପ୍ରକାର
 ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉ, ସେଗୁଡ଼ିକର

ଅବସ୍ଥିତି ଓ ସଂବେଗକୁ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ମାପିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ ମାପରେ ଯେଉଁ ଅନିଶ୍ଚିତତା ରହିଯାଏ, ତାର ପରିମାଣ ଏତେ କମ୍ ଯେ ତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଇଚ୍ଛାଦି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପାରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ-କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଉ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏ ରୂପ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ମାତ୍ରାକୁ ହସାବକୁ ନ ନେଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ଦାର୍ଶନିକ ତଥା ଜ୍ଞାନ-ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏ ତତ୍ତ୍ଵଟି ମାନବସ୍ତୁ ଚେତନାର ଉତ୍ତରଣ ପଥରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କଲ । ଫୁରୁ ଆମେ ଜାଣିଥିଲୁ ଯେ ଦର୍ଶକର କର୍ମକୁଶଳତା ପାର୍ଥବ ଜଗତ ତଥା ପ୍ରକୃତିର ନିୟାମିତତା ଉପରେ ଆଦୌ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗଙ୍କ ଆବିଷ୍କାର ଆମ ଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ଵ ଉନ୍ନୀଳିତ କରି ପାରିଲା । ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ପୃଥିବୀ ତଥା ପ୍ରକୃତିର ଗତି ରହସ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ କର୍ମପ୍ରବଣ ହେବା ଦ୍ଵାରା ସେ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁ ପ୍ରକୃତିର ନିୟାମିତତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ । ତାର କର୍ମକୁଶଳତା ଅମାବାସ୍ୟୀ ଭାବରେ ପ୍ରକୃତିର ସ୍ଥିତି-ବସ୍ତୁକୁ ବଦଳାଇ ଦିଏ । (ଡୋଭର୍କି କମ୍ପାନୀ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ 'ପିଜିକାଲ୍ ପ୍ରିନସିପ୍ଲସ୍ ଅଫ୍ କ୍ଵାଣ୍ଟମ୍ ଥିଓରୀ' ଶୀର୍ଷକ ପୁସ୍ତକରେ ଅନିଶ୍ଚିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଚିନ୍ତାକରଣ ବିଶଦଭାବରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ।)

ସମମାନସୈକ କେତେକ ମହାମତି ଚିନ୍ତନାତ୍ମକ ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗଙ୍କ ଗାଣିତିକ ତଥ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ ଏ ରୂପ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ

ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ କୌଣସି ସୂଚି ଦର୍ଶାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବାକୁ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ । ସୁନାମ-ଧନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବୋରଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କିଛି ଜାଣିପାରୁ, ତାହା ହେଉଛି ଆନୁଭବିକ ଦୃଶ୍ୟ ବା ଫେନୋମେନା । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳରେ କେଉଁ ଘଟକ କିପରି ଭାବରେ ଫିସାଣୀଳ ହେଉଛି, ତତ୍ତ୍ୱସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସର୍ତ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସମୀପରେ ରଖି ଆମେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଫିସ୍ତା ତଳାଉ ଏବଂ ଏ ଅଭିଫିସ୍ତା ବା ପରୀକ୍ଷାର ଫଳରୁ ଆମେ ଯାହା ଜାଣିପାରୁ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ହିଁ ସମିଚୀନ । ଅଭିଫିସ୍ତା ପ୍ରସୂତ ଫଳକୁ ଆଉ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ କିଛି ଲାଭ ମିଳେ ନାହିଁ । ସେ ସୁଦ୍ଧା ଥିଲେ ଯେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ପରିସଂଖ୍ୟାନାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୋଗ ରକ୍ଷା କରେ । ଜଣେ କେହି ଠିକ୍‌ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଗୋଟିଏ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ବସ୍ତୁ, ଯଥା—ଏଇଟି ଗୋଟିଏ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ କିନ୍ତୁ ଆମେ ନୈର୍ବ୍ୟକ୍ତିକ ଭାବରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଭଳି ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁ କଣିକା ଅବଲମ୍ବନରେ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବା ।

ମାତ୍ର ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ଯେପରି ଭାବରେ ଅନିଶ୍ଚିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟିକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କଲେ, ସେଥିରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ସେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଭଳି ଗୋଟିଏ ଅନୁଭବ୍ୟ ବସ୍ତୁକଣିକାର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହାନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନିଆଯାଉ କି ନ ନିଆଯାଉ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍‌ର ଅସ୍ଥିତି ତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ

ଯଦି ଇଲେକ୍ଟ୍ରନର ଅବସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନିଆଯାଏ, ତାହାହେଲେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରତିଯୁକ୍ତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ତାର ସ୍ଥିତିବସ୍ତୁ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବ । ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନର ଗୁଣ ବା ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ତାର ବିଭବରାଜି (ପୋଟେନ୍‌ସିଆଲିଟିଜ୍) ରୂପେ ବିଚାର କରିବା; ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଭିଫିୟାଗୁଡ଼ିକର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସର୍ତ୍ତାନୁଯାୟୀ ତାର ବିଭବ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ରୂପାୟିତ ହେବ । ଏତଦ୍ୱାରା ସେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନର ଫିୟାଣୀକତାଜନିତ ଅଭିଫିୟାପ୍ରସୂତ ଦୃଶ୍ୟଟିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନର କରମତିକୁ (ବା ଏସେନ୍‌ସ) ମଧ୍ୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଯୁଗର ଅଧିକାଂଶ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଜ୍ଞାନୀ ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରାର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ତଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆନୁଭବିକ ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳରେ ରହିଯାଉଥିବା କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆଲ୍‌ବର୍ଟ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍, ରୋଜେନ୍ ଓ ପୋଡୋଲ୍‌ସ୍କି ନାମକ ଦୁଇଜଣ ଗବେଷକଙ୍କ ସହଯୋଗିତାରେ ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା ପ୍ରସୂତ ଅଭିଫିୟା (ଏ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା କେବଳ ଧାରଣା ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ପରୀକ୍ଷାଗାରରେ ଏହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞାନର ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ‘ଥିଃ ଏକ୍ସପେରିମେଣ୍ଟ’ କୁହାଯାଏ ।) ଅବଲମ୍ବନରେ ସୁଗୁରୁ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବସ୍ତୁକଣିକା ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ତଃ-ଫିୟାରେ ଜଡ଼ିତ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତା ବିଷୟରେ

ପର୍ଯ୍ୟବେଷଣ ନେଇପାରିବା । ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ଅଭିଧିପ୍ତା ପ୍ରତି ଅନଶ୍ଚିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ, ତଥାପି କୌଣସି ପ୍ରକାର ସଂଘାତ ବା ବ୍ୟାଘାତ ଅବଲମ୍ବନରେ ଆମେ ଅନଶ୍ଚିତତାକୁ ହିସାବକୁ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । (ଡେଭିଡ଼ ବୋହମ୍ ଓ ଆହାସେନଭ୍ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରବଣ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ପିତୃକାଲ୍ ରିଭିଜ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିକାର ଭଲିଡ଼ମ୍ ୧୦୮ର ୧୦୭୦ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏ ଅଭିଧିପ୍ତା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।) ଏପରି ବିଚାରର ବିଶବର୍ଣ୍ଣୀ ହୋଇ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ ଅନଶ୍ଚିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ତଥା ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗଙ୍କ ପରୋକ୍ତିତ ଅଣୁବ୍ୟବସ୍ଥା ଯନ୍ତ୍ର ଆଶ୍ରିତ ଅଭିଧିପ୍ତାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ବୋହରଙ୍କ ମତ ତ ଆରେ ଉଦାର କରାଯାଇଛି । ସେ ଏ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା ବିଭ୍ରମ ବିଷୟରେ ମୁଣ୍ଡ ନ ଝେଲାଇ କେବଳ ଆନୁଭବିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ହିଁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି, ଚେତନାମୟୀ ଅନୁଶୀଳନକୁ ଅଦରକାରୀ ମନେ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସୁପ୍ତସ୍ଥ ମତାନୁହାସୀ ଯଦି ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁକ୍ଷ୍ମଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରାହଣରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗାଇ ପାରିବା ଏବଂ ପରିସଂଖ୍ୟାନାମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣେ ଚେତନାମୟୀ ସୁଚନା ଯୋଗାଇ ପାରିବା, ତାହାହେଲେ ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳରେ କ'ଣ ଘଟୁଛି, ସେ ବିଷୟରେ କାର୍ତ୍ତିକ ଚିନ୍ତା କରିବା ?

ଜ୍ଞାନରାଜ୍ୟରେ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗଙ୍କ ଆବିଷ୍କାର ଯୋଗୁଁ ଏ ପ୍ରକାର ଯେଉଁ ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଏ ଯାବତ୍ ପ୍ରଶମିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୌଳିକ ଧାରଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏ ରୂପ ବୌଦ୍ଧିକ ଦୃଢ଼ କୌଣସି ଅଭିନବ ଧରରେ

ଚିନ୍ତାଧାର ବକାଶ ପାଇଁ ଯେ ଅପେକ୍ଷା ରଖିଛି, ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ମଧ୍ୟ ବୃଥା ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟ ଅନିଷ୍ଠିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବିରୁଦ୍ଧକୁ ନିଆଯିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ ହେଉଛି ଏବଂ କାଞ୍ଚନ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକାର ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ ଉପଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ମହାମତ ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗ ଉଚ୍ଚ କଳ୍ପନା ଶକ୍ତି ଓ ଗଭୀର ଆତ୍ମ-ଅବବୋଧ ବିନିମୟରେ ପ୍ରକୃତିର ବିପ୍ଳାବୀଳତା ଯନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଏ ରୂପ ମୌଳିକ ଚିନ୍ତାଧାର ତାଙ୍କ ଦାର୍ଶନିକ ମନୋବୃତ୍ତିର ପରିରୂପକ । ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରେମୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବୋଧଗମ୍ୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖନୀ ଗୁଳନା କରିଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଅନିଷ୍ଠିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାର 'ଫିକ୍ସ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ବିପ୍ଲେ' : ଏନ୍‌କାଉଣ୍ଟରସ୍ ଆଣ୍ଡ୍ କନ୍‌ଭରସେସନସ୍' ନାମକ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । (ଲଣ୍ଡନସ୍ଥିତ ଆଲେନ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ଅନ୍‌ଉଇନ୍ କମ୍ପାନୀ ୧୯୭୧ ମସିହାରେ ଏ ସାରଗର୍ଭକ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।)

ଏ ଦୁଇଟି ଚମତ୍କାର ତଥା ସୁଗାନ୍ତକାରୀ ଆବିଷ୍କାର ସମେତ ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗ କଣିକା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧ ସାଧନ କଲେ ମହାଶ୍ୱେ ଗୁଳନା କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ପ୍ରସାଣ ବ୍ରୁଟିଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗୁନ୍‌ଉଇକ୍ ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ନିଉଟ୍ରନ୍ କଣିକାଟିକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ଏହି ଐତିହାସିକ ଆବିଷ୍କାର ସଂଘଟିତ ହେବାର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ହାଇଜେନ୍-ବର୍ଗ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିରୁଦ୍ଧ ଅନୁସାଧୀ ଦର୍ଶାଇଦେଲେ ଯେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଧାରକ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଧାରକ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ଥିର ।

(କାରଣ, ପରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଅତ୍ୟୁଦୟବେଳେ ଅଳ୍ପ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ରହିଛନ୍ତି ।) ସେ ସ୍ୱରୂପରେ ଯେ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ ବଳ (ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜି ଫୋର୍ସ) ବିନିମୟରେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ନିଉକ୍ଲିଅସ୍‌ର ସୀମିତ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ସହ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରି ସଂତୁଳିତ ଭାବରେ ରହିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ, ଏ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ ବଳ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଗାଣିତିକ ତଥ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ କୌଣସି ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇପାରି ନ ଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ପ୍ରବଣ ଜାପାନୀ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀ ଯୁକାଓ, ଏ ସମସ୍ୟାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ସମାଧାନ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ବଳରେ ସ୍ୱରୂପରେ ଯେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ କଣିକାର ଦ୍ୱିବିଧ ଅବସ୍ଥା । ‘ଆଇସୋଟୋପିକ୍ ସ୍ପିନ୍’ ବା ‘ସମସ୍ଥାନିକ ଚକ୍ରଣ’ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ରୂପ ବା ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନରେ ସେ ପ୍ରୋଟନ୍ ଓ ନିଉଟ୍ରନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ-କାଳୀନ କଣିକାପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣାର ସମୃଦ୍ଧି ପଥରେ ‘ଆଇସୋଟୋପିକ୍ ସ୍ପିନ୍’ ସମ୍ବଳିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏକ ବଶିଷ୍ଟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲା ।

ନିଉକ୍ଲିଆର ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ତଳାଇ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ସ୍ୱରୂପ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍‌ଯାନ ଅଣୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ ରହିପାରେ; ଯଥା— ଅର୍ଥାତ୍ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ

ଓ ପାସ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ । ଅର୍ଥା ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ଅଣୁକୁ ଗଠନ କରିଥିବା ଦୁଇଟିଯାକ ଉଦୟାନ ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ ଏକା ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପାସ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ଅଣୁକୁ ଗଠନ କରିଥିବା ଦୁଇଟିଯାକ ଉଦୟାନ ପରମାଣୁର ନିଉକ୍ଲିଅସ ପରସ୍ପରର ବିପକ୍ଷ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୁଅନ୍ତି । ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ପରାମାଗ୍ନେଟିକ ଶ୍ରେଣୀରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଭାବିତ ଏ ରୂପ ତତ୍ତ୍ଵର ସତ୍ୟାପନ କରାଗଲା । ଘଟଣାକ୍ରମେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଭାବିତ ଏ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ଵଟି ତରଳ ଉଦୟାନର ବାଷ୍ପୀକରଣ ହାରକୁ କମାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାୟ ବତାଇଦେଲା । ଅଜିକାଲି ରକେଟଗୁଡ଼ିକୁ ଇନ୍ଦନ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ପରମାଣୁର ତରଳ ଉଦୟାନ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଭାବିତ ତତ୍ତ୍ଵଟି ପ୍ରକାଶନରେ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ପଥରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି ।

ବସ୍ତୁକଣିକାଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତଃକ୍ରିୟା (interaction) ଓ ସ୍ଵାଚରଣ୍ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ସେ 5—ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ଏ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାର ମୌଳିକତାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରାଇ ପାରିଛି ।

ଏପରିଭାବରେ ମହାମତ୍ତ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ପାଇଁ ବହୁବିଧ ଅବଦାନ ଯୋଗାଇ

ପାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାର ମୌଳିକତା ତାଙ୍କୁ ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚିନ୍ତାନାୟକ ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇ ପାରିଛି ।

୧୯୪୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିପିଡ଼ିଗ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପନା ଓ ଗବେଷଣା ତଳାଇବା ପରେ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ ସେହି ବର୍ଷ ବଲିନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗରେ ପ୍ରଫେସର ପଦରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳକୁ କାଇଜର ଉଇଲ୍‌ହେଲମ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରାଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ମ୍ୟାକ୍‌ସ ପ୍ଲାଙ୍କଙ୍କ ଝୁତରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ନାମକୁ ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇ ‘ମ୍ୟାକ୍‌ସ ପ୍ଲାଙ୍କ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଫର ଫିଜିକ୍‌ସ ଆଣ୍ଡ ଆସ୍ଟ୍ରୋଫିଜିକ୍‌ସ’ ରଖାଗଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାସମର ଓ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ—

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ନାମ୍ନା ସେନାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶର ତଥା ପ୍ରବଳ ପରାସ୍ତମୀ ହିଟଲରଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଆଦର୍ଶ ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରି ପକାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଏଣିକି ଆଉ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମିରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ଭଳି ଗୋଟିଏ ସୃଜନଶୀଳ ବ୍ୟାପାରରେ ମନୋନିବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁକୁଳ ପରିବେଶ ମିଳିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଫେରାନ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଗୋପନୀୟ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶର ନାଗରିକତ୍ୱ ବରଣ କରିଥିଲେ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ସଦୁପଯୋଗ କରି ଯେପରି ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିକାଶ ଘଟାଇ

ପାରିଲ, ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ଅବଦାନ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର
ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଅଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ହାଇଜେନ୍ ବର୍ଗକୁ ସ୍ୱଦେଶରୁ ପଳାଇ
ଯିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନ ଥିଲା । ସମରକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ
ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାପାଇଁ ଅକ୍ଟୋହାନ୍‌ଙ୍କ ସହ ମିଳିତ
ଭାବରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଯେମାନଙ୍କ ଗବେଷଣାର
କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି ଯାଏତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ
ମହାଯୁଦ୍ଧର ଅବସାନ ଘଟିଲା । ତେଣୁ, ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସେ
ଆଉ ଏ ଦିଗରେ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନ ହୋଇ ପୁଣି
ଫୁଟବଲ୍ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବାକୁ ବିଜ୍ଞାନାଗାରର ପ୍ରକୋଷ୍ଠ
ଅଭ୍ୟନ୍ତରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧୋତ୍ତର କାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତି—

ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧର ପରାସମାପ୍ତି ଘଟିବା ପରେ ହାଇଜେନ୍-
ବର୍ଗ ପଶ୍ଚିମ ଜର୍ମାନୀର ଗୋଟିନ୍ ଜେନ୍‌ଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ ।
ତାଙ୍କୁ ସେଠାକାର ‘ମ୍ୟାକ୍‌ସ୍‌ପ୍ଲାଙ୍କ୍ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ଫିଜିକ୍‌ସର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରାଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବର୍ଲିନ୍
ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ମ୍ୟୁନିଚ୍‌କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେ ଏହାର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଥିଲେ ।

ଲିପ୍‌ଜିଗ୍, ବର୍ଲିନ୍, ଗୋଟିନ୍ ଜେନ୍, ଓସ୍‌ଲେ, ବୁଖାରେଷ୍ଟ,
ରୁମ୍‌ନିଆ, ଉପଶାଳା ପ୍ରଭୃତି ସ୍ୱଦେଶର ତଥା ବିଦେଶର ବହୁ
ସାଇଣ୍ଟିଫିକ୍ ଆକାଡେମୀର ସଭ୍ୟରୂପେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ
କରାଯାଇଥିଲା । ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ

ବହୁ ପ୍ରକାରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଲଣ୍ଡନର ରୟାଲ ସୋସାଇଟି ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବୈଦେଶିକ ସଭ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୨୫ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନର ଅବସାନ ଘଟିଲା । ଏହି ମର୍ମନ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ ଦାରୁଣ ଶୋକଛନ୍ଦୁ ଖେଳାଇ ଦେଲା । ହାଇଜେନ୍ ବର୍ଗଙ୍କ ମରଣର ଶରୀର ଧରଣୀ ବନ୍ଧୁ ଲୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି କଲେ ତାଙ୍କ ମହନୀୟ ଅବଦାନଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ସେ ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସରେ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବେ । ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଯେତେ ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ସ ସାଦ୍ରିକା ଓ ଅନଶ୍ଚିତତା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗୁଣମୂର୍ତ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମଣ୍ଡଳୀ କଦାପି ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ ।

